

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ ТА СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
КАФЕДРА КОРЕЙСЬКОЇ ТА ЯПОНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Курсова робота з корейської філології

на тему:

**ПОРІВНЯННЯ СЛОВОТВОРУ В УКРАЇНСЬКІЙ ТА КОРЕЙСЬКІЙ
МОВАХ**

Студентка групи Кор 24-21

факультету східної і слов'янської філології
денної форми здобуття освіти

Освітньої програми:

Корейська мова і література та переклад,
західноєвропейська мова

Спеціальності 035 Філологія

Спеціалізації 035.06 Східні мови та
літератури (переклад включно)

перша – корейська

Марченко Юлії Юріївни

Науковий керівник:

Слудна Наталія Олександрівна

Національна шкала _____

Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

КИЇВ — 2023

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1	5
ПОНЯТТЯ СЛОВОТВОРУ ТА ЙОГО ВИДИ В РІЗНИХ ЧАСТИНАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	5
1.1 Словотвір, його предмет та завдання. Словотворчі засоби	5
1.2 Способи словотвору в українській та корейській мовах	8
1.3 Творення іменників та прикметників в українській та корейській мовах	10
1.4 Творення дієслів та прислівників в українській та корейській мовах	17
Висновки до розділу 1	21
РОЗДІЛ 2	22
ЗІСТАВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТА КОРЕЙСЬКОГО СЛОВОТВОРУ ЗА ДОПОМОГОЮ ПОРІВНЯЛЬНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ.....	22
2.1. З'ясування відмінностей між українською та корейською мовами у творенні іменників та прикметників	22
2.2 Порівняння корейської та української мов у творенні дієслів та прислівників	31
Висновки до розділу 2	36
ВИСНОВКИ	38
초록	41
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	42

ВСТУП

«Словотвір- це розділ мовознавства, який вивчає слова за способами і засобами їх творення та словотвірною структурою» (Плющ, 2005, с. 20).

Вивчення словотвору одна з найважливіших елементів вивчення будь-якої мови, адже для перекладача конче необхідно чітко та правильно формувати слова і нести їх у людський простір. По-перше, його знання дає масу корисних переваг одне з яких збагачення словникового запасу на основі досліджень походження старих та дослідження нових слів. По-друге, вивчення цієї науки допомагає краще розуміти текст, а згодом і розуміння більшості складних слів. У ХХІ столітті словотвір все ще залишається галуззю, яку завжди потрібно досліджувати, адже мова постійно змінюється, з'являються нові слова та словотворення, зокрема і велика кількість сленгових слів, на які також варто звертати належну увагу. Наприклад, з розширенням та розвитком різних галузей, створенням нових технологій, суспільство потребує роз'яснення нових термінів, пов'язаних з певним видом діяльності.

Актуальність теми. Знання словотвору завжди робить мову більш милозвучною, додає їй виразності, удосконалює вміння використовувати незвичні слова та конструкції, до того ж допомагає покращити навички письма та комунікації. Це також дає можливість зрозуміти історичні, культурні та мовні зв'язки з іншими мовами та культурами. Крім того, у зв'язку з теперішньою ситуацією в Україні словотвір також може бути в нагоді. До прикладу, вивчення специфіки словотворення в українській мові може не тільки зберегти мовну культуру та ідентичність під час війни, але й допомогти створити нові слова та терміни, які відображають реальні події, що відбуваються на зоні конфлікту, з метою розповсюдження теперішніх подій не тільки в Україні, але і в інших країнах світу, зокрема і серед корейського суспільства.

Предметом дослідження слугує лексика, яка твориться у межах чотирьох розглянутих частин мови.

Об'єктом дослідження є порівняння способів творення різних частин української та корейської мов.

Матеріалами дослідження слугують лексичні одиниці, які утворюються при застосуванні до них методів афіксації.

Мета і завдання. Метою цього дослідження є з'ясування за допомогою порівняння спільних та відмінних рис, формування лексики українського та корейського походження.

З цією метою впливають такі завдання:

- 1) розглянути способи творення кожної з вищезгаданих мов
- 2) способом зіставлення з'ясувати різницю та схожість між корейським та українським словотвором

Наукова новизна роботи полягає у необхідності вивчення творення слів корейського та українського походження з метою уникнення помилок та упущень у відтворенні перекладу у мовленні та в письмовому форматі, так як обидві мови відрізняються структурою мови та належать до різних мовних родин, що передбачає різні морфологічні та синтаксичні особливості словотворення кожної з них.

Практичне значення полягає в тому що знання словотвору дає можливість, по-перше, під час лінгвістичних досліджень зрозуміти як функціонує мова, а вивчення її етимології дає можливість не тільки зрозуміти історію та культуру іншого народу, але й більш ретельно дослідити та порівняти її структуру, тим самим дозволити мовознавцям та перекладачам створити нові словники та посібники для своїх майбутніх колег. Тому згідно з вищенаведеними аргументами, результати даного дослідження можуть бути використані під час вивчення або викладання корейської мови.

РОЗДІЛ 1

ПОНЯТТЯ СЛОВОТВОРУ ТА ЙОГО ВИДИ В РІЗНИХ ЧАСТИНАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

«Словотвір – це розділ мовознавства, що вивчає слова з погляду способу їх творення у мові» (Верба, 2008, с. 35).

1.1 Словотвір, його предмет та завдання. Словотворчі засоби

Словотвір це один із шляхів того як можна поповнити свій словниковий запас мови, тому він і використовується для творення похідних слів.

Предметом дослідження є словотвірна підсистема мови. До її завдань належать: питання про способи і засоби творення похідних слів; з'ясування мотиваційних відношень між вихідними і похідними одиницями; класифікація похідних слів за ознаками дериваційної структури і словотвірними значеннями в межах відповідних лексико-граматичних частин мови; визначення продуктивності окремих способів і засобів деривації. (Плющ, 2005, с. 20)

Форма слова тісно взаємопов'язана з лексичним, морфемним та граматичним рівнями, які розглядають кожне слово під різним нахилом. Крім цього слово розглядається в синхронному та діяхронічному напрямку мови. Синхронний словотвір вивчає структуру слів на всіх етапах розвитку мови, тоді як діяхронічний досліджує похідні слова шляхом порівняння їхніх функцій у різні часи. Під словотвірними відношеннями розуміють відношення похідного слова до свого твірного слова, яке розкриваються у споріднених словах. Системне вивчення словотвору включає врахування способу творення слів, структур, що враховують залежність від певної частини мови, характеру основотворення, звукозмінних особливостей мов. Кожне слово з будь-якого куточку світу має свою основу творення,

тобто частину слова, від якої утворюються похідні, які змінюють свою форму та за допомогою великої кількості афіксів, перетворюються у нові слова. Словотвірними основами різних частин мови є наявні в українській мові слова, але ці основи в різних частинах мови неоднакові. (Плющ, 2005) Деякі вчені стверджують, що похідність поділяється на синтаксичний тип, що зумовлюється іншими словами в тексті, а несинтаксичний – навпаки (Горпинич, 1999).

Іменникова основа є базою для творення іменників, прикметників, дієслів і прислівників. Від дієслівних основ утворюються похідні дієслова, іменники, прикметники та прислівники. Від прикметникових основ можуть утворюватися дієслова, прислівники, іменники та самі прикметники. Всі ці трансформації здійснюються за допомогою суфіксів як засобом творення лексики. Тому найбільш дієвим засобом вираження значень є афікси, які виступають тільки в контексті твірної основи. Кожна частина мови має свою суфіксальну систему, яка поділяється на дві групи: суфікси як засіб творення слів з новими лексичними значеннями, та суфікси, які приєднуються до основи, додають ще один відтінок суб'єктивної оціночної характеристики. Якщо говорити про префікси, то вони приєднуються до цілих слів і їх значення не пов'язані з моделями слів, а суфікси та закінчення формують слова відповідно до парадигм частин мови. Так як словотвірним афіксам властива багатозначність вони вміють визначити неповноту ознаки, ознаку подібності до тварин, відношення до сфери діяльності, до предмета і простору (Плющ, 2005).

У корейській мові слова складаються з питомих корейських слів, слів ієрогліфічного походження, слів іншомовного походження (외래어) та слів-гібридів, утворених шляхом поєднання в різних комбінаціях питомих корейських, ієрогліфічних та іншомовних формантів. (Ковальчук, 2019, с. 4)

Лексика корейської мови, як і української складається з коренів, афіксів, основ слів, твірної бази, які поділяються на вільні та зв'язані. Корінь це та частинка слова, яка показує семантичне значення слова. Корені в корейській мові найбільш поширені

в дієсловах та прикметниках. Афікси поділяються на префікси, суфікси, або постфікси. Префікс може обмежувати та уточнювати значення слів, але не перетворювати їх на інші частини мови. Самі ж суфікси поділяються на словотворчі та формотворчі. «Дериваційні суфікси уточнюють лексичне значення слова, творять нові слова або змінюють частину мови. Граматичні суфікси не творять нових слів, а лише несуть граматичне значення» (Ковальчук, 2019, с. 5-6).

Вони поділяються на вільні, після яких може бути закінчення, тобто в прикметниках та дієсловах, а може і не бути, як це відбувається в іменниках, прислівниках тощо, та на зв'язані, до яких потрібно приєднати додаткові суфікси перед закінченням. Поняття афіксоїдів у корейській мові є не таким легким, як хотілося б оскільки велика частина з них є похідними від незалежних слів. Вчені іноді класифікують ті самі деривати одночасно як похідні і складні. Основа слова має відношення тільки до дієслів та прикметників. Кореневі основи є непохідними, а основи з коренем та афіксом навпаки. Щодо твірної бази, яка до того ж поділяється на вільні та зв'язані, то вона визначається коренем або базою слова, до яких приєднується словотворчі форманти. Вільні основи — це незалежні слова та основи, закінчення яких може приєднуватись безпосередньо. Зв'язані або сполучні основи — це основи дієслів і прикметників, що складаються з одного кореня або кореня й афікса, і не можуть приєднуватись до закінчень таким чином, так як цей процес відбувається в контексті похідних (Ковальчук, 2019).

«Непохідні слова складаються лише з кореня (у іменників, прислівників тощо) або з кореня і закінчень (у дієслів та прикметників)» (Ковальчук, 2019, с. 9). Загалом деривати вміщують в собі два типи слів: ті, які утворені способом творення основи або методом складання слів, похідні слова, утворені за допомогою афіксів, і звичайні складні слова. Композити утворені шляхом з'єднання основи або слова поділяються на складні слова синтаксичного типу і композити несинтаксичного типу. Абревіація належить до похідних за способом складання основ, а акроніми, похідні від ієрогліфів і являються дуже поширеними (Ковальчук, 2019).

«Похідні слова творяться шляхом приєднання до кореня афікса» (Ковальчук, 2019, с. 12). «Наступним процесом є конверсія, тобто перехід однієї частини мови в іншу, може бути класифікована як похідний безафіксний спосіб словотвору або нульова афіксація» (Ковальчук, 2019, с. 13). І останнім не менш важливим словотворчим процесом є чергування голосних та приголосних, які також відносяться до словотворення безафіксним способом. Цей тип словотвору дуже добре знайшов своє застосування в словах звуконаслідувального характеру та у прикметниках, котрі описують смаки або кольори (Ковальчук, 2019).

1.2 Способи словотвору в українській та корейській мовах

“Найадекватнішим є визначення І. І. Ковалика: «Під лінгвістичним поняттям «способи словотвору» розуміється структурно різні шляхи й прийоми творення нових слів у результаті використання всіх наявних у даній мові словотворчих ресурсів»” (Горпинич, 1999, с. 112-113).

В українській мові розрізняють лише два способи словотворення: морфологічний і неморфологічний. До морфологічних способів відносяться всі способи творення простих слів за допомогою приєднаних морфем, і створення складних слів і скорочень. Морфологічні способи поділяють на афіксальні, складання за допомогою основ та аббревіацію (Плющ, 2005).

«До афіксальних способів словотвору належать префіксальний, суфіксальний, постфіксальний, змішані — суфіксально-префіксальний, префіксально-постфіксальний, суфіксально-постфіксальний, суфіксально-префіксально-постфіксальний та флексійний». (Грищенко, Плющ, Мацько, Тоцька, Уздиган, 2005, с. 240)

Префіксальний спосіб словотворення це той, у якому слово ускладняється префіксом, особливістю якого є те, що він приєднується до повного слова, а не до його основи. Завдяки додаванню префіксів лексичне значення слова може дуже змінитися. «Нездатність префіксів змінювати в процесі словотворення частиномовної належності похідного слова пояснюється відсутністю в префіксі як форманті тих, граматичних ознак, які формують категоріальне значення слова» (Горпинич, 1999, с. 121). Суфіксальний спосіб творення – це творення слів шляхом приєднання форманта до твірної основи слова, яким являється суфікс. Він може взаємодіяти з іншими способами побудови слів, і вважається найбільш поширеним в українській мові, за його допомогою утворюються всі частини мови окрім займенника (Горпинич, 1999).

«Нульова суфіксація — це утворення похідних слів за допомогою нульових суфіксів із нульовим закінченням». (Горпинич, 1999, с. 117) Цей суфікс переходить від похідного до класу іменника. Творення безафіксальних дериватів в українській мові є типовим для іменників віддієслівного та відприкметникового виду різноманітних значень (Горпинич, 1999).

Факт творення слів суфіксально-префіксальним способом полягає в тому, що похідні утворюються шляхом одночасного додавання до основи слова префіксів та суфіксів. Дуже часто цей спосіб застосовується під час творення іменників, прикметників, дієслів і прислівників. Крім того, він ближче до суфікса, ніж до префікса, бо префікси залишаються нейтральними, тоді як суфікси тісно пов'язані з коренем і закінченням. Іншими процесами українського словотворення є основокладання, словотворення та скорочення, тобто аббревіація (Грищенко, Плющ, Мацько, Тоцька, Уздиган, 2005).

Основокладання полягає у поєднанні кількох основ слова за допомогою сполучників-інтерфіксів у одне слово, воно являється основним способом побудови складних слів. До того ж основокладання також може керуватися інтерфіксами й усіченнями (Горпинич, 1999).

«Складені слова — це поєднання кількох слів в єдину лексичну одиницю» (Горпинич, 1999, с. 128).

«Юкстапозити утворюються на основі словосполучень прикладкового типу, але на відміну від синтаксичних словосполучень, що складаються з головного слова і прикладки, яка виражає другу назву, слова-юкстапозити виражають одне поняття» (Плющ, Грищенко, Мацько, Тоцька, Уздиган, 2005, с. 243). Часто використовується при творенні іменників і прикметників, рідше — прислівників і дієслів. Абревіація відрізняється від двох описаних вище методів тим, що для утворення слів-акронімів використовуються усічені основи, а таким чином утворюються іменники, зрідка — прикметники (Плющ, 2005).

Так як корейська мова є аглютивною мовою, закінчення та суфікси у ній дуже важливі. Китайсько-корейські слова займають більшу частину словникового складу корейської мови, і характеризуються як запозичені, тому на них слід звертати увагу. Елементи, які беруть участь у складанні слів, як і в українській мові це префікси та суфікси. Додавання афіксів змінює форму вихідного слова (구본관, 2017).

Загалом, корейська мова має багату різноманітність методів словотворення, включаючи суфікси та префікси, які можуть створювати нові слова з різними значеннями та виразами. У корейській мові префікси зустрічаються значно рідше порівняно з іншими мовами. Але вони все одно вживаються, ставляться перед коренями, утворюють нові слова і, взагалі не змінюють своєї форми. Суфіксальний спосіб творення використовуються дуже часто, тому що корейська мова збагачена безліччю різноманітних суфіксів, які використовуються для утворення слів із різних частин мови. Їй також притаманна нульова суфіксація, основоскладання та словоскладання, які дуже поширені у корейському словотворі (Jaehoon Yeon and Lucien Brown, 2011).

1.3 Творення іменників та прикметників в українській та корейській мовах

«Іменникові основи характеризуються різною словотвірною структурою. У сучасній українській мові наявні іменники з непохідними основами, так і з похідними, в яких крім кореня, виділяється один або кілька словотворчих афіксів— суфікс, префікс, суфікс і префікс, інтерфікс, інтерфікс і суфікс, інтерфікс, суфікс і префікс». (Плющ, 2005, с. 34)

А зараз розберемо кожну з них докладніше, починаючи з суфіксів, з яких складаються іменники. «Суфіксальні іменники входять майже до всіх словотвірних категорій цієї частини мови: назви осіб та інших істот, назв конкретних предметів і абстрактних понять, збірних та одиничних предметів» (Плющ, Грищенко, Мацько, Тоцька, Уздиган, 2002, с. 245). «Твірною базою для них в основному є дієслова, прикметники, іменники, числівники, займенники» (Горпинич, 1999, с. 144).

За Горпиничем (1999), іменники, які творяться від дієслів можуть нести значення особи, яка виконує якусь дію, конкретної або абстрактної дії та місця.

За умови якщо ми хочемо назвати професію певної особи, то слово тут будується за вказівкою на інструмент, яким користується людина під час праці, об'єкт людської діяльності, також продукт діяльності. Тип віддієслівного іменника поєднує в собі назву особи як виконавця якогось виду діяльності та того, хто є носієм специфічних ознак процесу, що визначає його поведінку (Плющ, 2005). «Відприкметникові назви осіб мають значення носія ознаки» (Плющ, 2005, с. 36). Цей тип іменників описує людину за її діяльністю та якісними ознаками. Дуже часто основа прикметника семантично модифікується для того щоб показати вираження ознаки через дію.

Перейдемо тепер з категорії істот до назв неістот, а це: назви конкретних предметів, іменники з матеріально-речовинним значенням, абстрактних понять та збірних іменників. «Назви конкретних предметів творяться за допомогою суфіксів першої групи від іменникових, дієслівних, рідше прикметникових, числівникових основ» (Плющ, 2005, с. 38-39).

«При творенні іменників з матеріально-речовинним значенням використовуються питомі українські суфікси: -ень, -ець, -ель, -ій, -ин, -иц(я) та іншомовні зокрема у назвах хімічних сполук, медикаментів» (Плющ, 2005, с. 39).

Іменники, які означають якесь об'єднання предметів або угруповання людей називають збірними. Лексичні одиниці, що означають множинність або одиничність, створюють за допомогою лише одного суфікса -ин(а). Абстрактні поняття будуються шляхом приєднання прикметникових та дієслівних баз. Іменники від прикметників творяться за допомогою приєднання суфіксів -ість, -ств, -цтв, -зтв та інші, а дієслівні іменники складаються з суфіксів на позначення продукту дії, до яких входять суфікси -ання, -иння, -ення, -іння, -ування, приєднані до усіченої основи. Ще один процес, на який варто звернути увагу це творення іменників зі значенням збільшеності, негативної оцінки, а також пестливості. Найуживаніші іменники з більш грубим значенням позначаються суфіксом -ище, -исько. Для слів на позначення пестливості є такі суфікси як -еньк, -есеньк, -ок, -ик, -еня, -ят, -ат та подібні. (Грищенко, Плющ, Мацько, Тоцька, Уздиган, 2002).

Тепер звернемо увагу на творення іменників префіксальним способом. У порівнянні з суфіксальним, префіксальний не такий частовживаний. Серед префіксів в українській мові вживаються суфікси па- та -су, що показують сукупність, та суфікс пра-, що вказує на спорідненість. Префікси такого типу частіше використовуються в якихось давніх термінах (Горпинич, 1999).

“Живі, хоч і не активно виявлені слотворчі зв'язки у префіксів, споріднених з іншими частинами мови— дієсловом, прикметником, прислівником: про-, перед-, із значенням передувати в часі; під-, із значенням підпорядкування; спів-, із значенням взаємодії; не- із значенням заперечення”. (Плющ, 2005, с. 44-45)

Що стосується префіксально-суфіксального способу, то за Горпиничем (1999), він поділяється на префіксально-суфіксальні утворення на основі граматичних слів та прийменниково-іменникових об'єднань. Перший спосіб полягає в приєднанні до

лексичних одиниць конфіксів, а інший – за допомогою прийменниково-іменникових частинок. «Безафіксний словотвір у сучасній українській мові використовуються при творенні віддієслівних і, рідше, відприкметникових дериватів» (Плющ, Грищенко, Мацько, Тоцька, Уздиган, 2002, с. 251).

«Виділяють чотири типи словотвірних моделей безафіксних іменників української мови: іменники чоловічого роду II відміни; іменники жіночого роду I відміни; іменники жіночого роду III відміни; іменники які мають лише форму множини. Переважна більшість безафіксних віддієслівних іменників утворена від основ префіксальних дієслів». (Грищенко, Плющ, Мацько, Тоцька, Уздиган, 2002, с. 252)

І ще одну невеличку увагу звернемо на творення складних іменників. Цей процес здійснюється шляхом складання основ та слів. Складання основ виконується на слові поєднання їх суфіксами, інтерфіксом або взагалі без нього. В українському словотворі є аж сім типів складних іменників, які вміщують в собі іменники на позначення назв порід тварин, географічною термінологією, різних абстрактних понять, предметів для певної роботи, міра, речовини, якийсь військовий ранг, назви осіб за родом занять чи певними нахилами, назви знарядь праці, машин та виробничих процесів, процесів виробництва, наук. Декілька типів, котрі вказують на назви осіб, їх зовнішність, прізвищ та прізвицьк, загальних назв, багато з яких стали прізвищами або географічними назвами. Всі типи від яких утворюються ця термінологія дуже важливі для побудови українських іменникових одиниць. (Плющ, Грищенко, Мацько, Тоцька, Уздиган, 2002).

Щодо корейської мови, то в ній існує три компоненти, які складають корейські іменники: рідні корейські слова, лексика китайського походження та запозичені слова. Іменники можуть складатися з однієї морфеми або декількох, які утворюються за допомогою складного процесу. У реченні іменники можуть стояти перед частками, іншими іменниками та зв'язкою, наприклад з дієсловом. (Andrew Byon, 2009).

Отже, повернемося до афіксів, так як корейські іменники творяться саме з них. «Питомі корейські префікси приєднуються до питомих корейських та ієрогліфічних іменникових баз» (Ковальчук, 2019, с. 15). За Ковальчук (2019), ці префікси можуть вказувати як на схожі з українською мовою префікси, наприклад префікси на позначення зовнішнього вигляду, спільну участь двох суб'єктів у виконанні якоїсь дії, скупчення предметів або істот, вказівка на чоловічу або жіночу ознаку предмета, зменшеності, дріб'язковості або збільшеності предмета, так і на префікси не властиві українській мові, наприклад, префікси, які означають ранню або швидку появу предмета, невинність та чистоту істоти, оголеність предмета або старшинство дітей.

Як нам вже відомо, суфікси дуже поширені в корейській мові, тому і різноманітних значень в них безліч. За Ковальчук (2019), тут є суфікси які вказують на сукупність предметів, риси характеру або рід діяльності осіб і тому подібні, але я була здивована, що у порівнянні з українською мовою, у корейській набагато більше суфіксів зі зневажливим відтінком: про об'єкт дії, походження та характеристика, поведінка людей тощо. «Питомі корейські суфікси додаються до вільних і зв'язаних твірних баз різноманітних частин мови» (Ковальчук, 2019, с. 25). Суфікси іменників творяться від дієслів та прикметників. Популярними віддієслівними та відприкметниковими суфіксами іменників є частинки на позначення якогось знаряддя (개/개), -기, який з дієслів утворює іменники і може виступати як суфіксом так і закінченням у слові, також часто використовуються суфікси -(으)□, -(으)막, -애/-에, -이 та інші (Ковальчук, 2019). «Крім цього афікси можуть з'єднуватися безпосередньо між собою, уточнюючи іменники. Шляхом нульової суфіксації творяться іменники з інших частин мови. Для корейської мови характерна субстантивація прислівників та дієслів» (Ковальчук, 2019, с. 40-41). Знову ж таки, за Ковальчук (2019), словоскладанням є два іменника, які можуть з'єднуватися у складний з фонетичної зміною, за допомогою з'єднувального приголосного і здійснюється це з іменниками, дієсловами, прикметниками та прислівниками, а також синтаксичним та несинтаксичними способами.

Тепер пропоную перейти до прикметників. Афікси та складання основ являються провідним методом їх побудови. «Поповнення прикметників новими словами може також відбуватися морфологічно-синтаксичним і лексико-семантичним способами, але вони виявляють себе безмежно» (Плющ, 2005, с. 56). Тому, прикметники мають здатність перетворюватися в дієприкметники. «Лексико-семантичний спосіб виявляється у процесі переосмислення прикметників і появи термінологічних значень» (Плющ, 2005, с. 56).

Суфікси при творенні прикметників бувають якісними, відносними і присвійними. Якісні прикметники поділяються на слова з непохідною та похідною базою. Прикметники такого типу творяться від іменників, і найпоширенішими суфіксами є -ав-, -аст-, -ист-, -уват- та ін., що виражають: надмірність, неповноту або достатньо виявлену ознаку предмета. Відприкметникові прикметники мають схоже значення, а саме вираження суб'єктивно-експресивної оцінки, за допомогою суфіксів -езн-/-елезн-; -еньк-; -ющ- та ще декілька суфіксів зазначених вище, що творяться від іменників. Від дієслів вони будуються приєднанням суфіксів, які несуть загальне значення прояву ознаки за дією і утворюють дієприслівники, наприклад -уч-; -ащ-; -н-; -к- та інші (Горпинич, 1999).

Відносні прикметники творяться переважно від іменникових основ, рідше – віддієслівних та прислівникових» (Плющ, 2005, с. 58). Від іменників вони утворюються суфіксами, що означають належність до особи (-ів-, -ін-, -ин-) та відношення до предмета (-н-, -ічн-, -альн-, -ивн-, -арн-, -ов-, -ев-, -ач-), їх називають присвійними. «Присвійно-відносні прикметники від назв людей творяться за допомогою нульового та суфіксів -ськ- (-цьк-), -ач- (-яч-)» (Плющ, 2005, с. 60).

«Живі словотвірні типи префіксальних прикметників обмежені використанням кількох українських префіксів, спільних з іменниками: пра-; су-; над- та іншомовних: анти-; архі-; ультра-; екстра-; транс-; про-» (Плющ, Грищенко, Мацько, Тоцька, Уздиган, 2002, с. 258). Вони є спільними у вживанні їх в іменниках та прикметниках. До саме прикметникових відносять префікс пре-, який є найпродуктивнішим та визначає високий ступінь ознаки особи чи предмета (Горпинич, 1999). Дуже багато

відносних прикметників будуються префіксально-суфіксальним способом. Прийменникова форма іменників є підґрунтям для творення таких прикметників. Суфікси прикметників перевтілюють складову основу іменників у прикметники, а прийменники обертаються у префікси (Плющ, 2005).

У цілому, при цьому способі використовуються так звані прийменники-префікси і найбільш продуктивними є такі: без-, за-, від-, між-, проти- та інші, і до них також можуть приєднуватися суфікси -ськ- (-зьк-, -цьк-), -н-, -ов- та інші. Щодо творення складних прикметників, то вони, як і іменники, творяться шляхом додавання двох і більше основ, поєднання слів з іменниками, додавання прислівників до основи прикметників чи дієприслівників, поєднанням числівників з іменниками та займенникової бази з прикметником або дієприкметником. (Грищенко, Плющ, Мацько, Тоцька, Уздиган, 2002).

Корейські прикметники, як і дієслова складаються з основи та закінчення. Дієслова та прикметники схожі один на одного за відмінюванням та функціонуванням у реченні. Прикметники тут класифікують як «описові дієслова», вони зазвичай вказують на стан або якість (Andrew Yuon, 2009, с. 23-24). І вони також утворюються афіксальним способом творення. «Питомі корейські префікси приєднуються до питомих корейських дієслівних та прикметникових баз, уточнюючи значення слів» (Ковальчук, 2019, с. 51). За Ковальчук, у корейських прикметниках та дієсловах існує дуже багато префіксів на позначення інтенсивності дії та вираження стану, наприклад 거머-, 검-, 뒤-, 들-, 억-/악- та інші. Є декілька префіксів, які вказують на неповноту дії або стану, і це 데-, 설-, 엇- тощо. Якщо говорити про суфікси, то ті, які додаються виключно до прикметників і уточнюють певні характеристики це -다랗-, -음하-, -우스름하-/ -으스름하-, -직하- і тому подібні. Тими частинками, які також створюють тільки прикметники є -답-/ -땀-, -롭-, -브-/ -쁘-/ 프-, -압-/ -엎-/ -엮-, -맞-, -하-. До речі, суфікси -답-, -롭- та додатково -만하-, -스럽-, -접-/ -쩍-, -쩍- створюють прикметники від іменника. Крім віддієслівних та відіменникових, корейські суфікс -스럽- буде й відприслівникові прикметники (Ковальчук, 2019).

«Деривацією прикметників являється, те що він з'єднується з іменником, разом з яким входить до складу сталого виразу чи фразеологізму, утворюючи складний прикметник синтаксичного типу, мотивований словосполученням» (Ковальчук, 2019, с. 79). Суфікси -ㄴ-, -ㄷ- можуть робити прикметники редукованими. Щоб створити складний прикметник або дієслово потрібно саме дієслово або прикметник приєднати до прислівника, і в результаті цього процесу ми зможемо отримати складне дієслово або прикметник синтаксичного типу. А для того щоб створити прикметник несинтаксичного типу треба лише додати його до прикметникової основи (Ковальчук, 2019).

1.4 Творення дієслів та прислівників в українській та корейській мовах

«При словотворенні дієслів застосовуються всі основні типи морфів: суфікси, префікси, постфікси та їхні комбінації» (Горпинич, 1999, с. 151). Твірними основами виступають: дієслівні, іменникові, прикметникові, числівникові, зрідка займенникові та прислівникові. Префіксальним способом здійснюється внутрішньо-дієслівне словотворення (Плющ, 2005, с. 63). Вибір твірного префікса зумовлюється лексичним значенням дієслова і його морфологічними особливостями. У префіксальному дієслівному словотворенні беруть участь слов'янські і запозичені префікси: в-/у, до-, над-, пере-, під-, при-, про-, роз- і т.д. та запозичені: де-/дез-, дис-, ре- (Горпинич, 1999, с. 155). За допомогою приєднання цих префіксів можна побудувати безліч схожої за структурою, але різною за значенням лексики. «Дієслово характеризується граматичним значенням процесу і наявністю граматичних категорій особи, числа, часу, способу, виду та стану» (Кочерган, 2006, с. 303). «Значення префіксів найчіткіше виявляється в дієсловах руху і переміщення, оскільки значення переважно збігаються зі значенням прийменників до-, від- та при-» (Плющ, 2005, с. 63). Проте й трапляються випадки, коли префікс дієслова має не тільки одне, відмінне від прийменникових значення. «Так, префікс при- може означати: доповнення до чогось; здійснення дії на користь суб'єкта; незакінчену, частково здійснену дію; зближення

предметів; супровідну дію» (Плющ, 2005, с. 64). «Суфіксальним способом творяться дієслова: від основ іменників; від основ прикметників; від основ числівників, від основ займенників; від основ вигуків. У суфіксальному словотворі беруть участь дієслівні суфікси: -і-, -и- (-ї-), -а-, -ува-» (Плющ, Грищенко, Мацько, Тоцька, Уздиган, 2002, с. 264). Суфіксально – префіксальним способом творяться дієслова від іменних частин мови та від службових слів і вигуків. Суфіксально-префіксальний спосіб використовується також у віддієслівному словотворенні (Плющ, 2005, с. 65).

Корейська мова – це та мова, в якій граматичні конструкції будуються саме на основі додавання закінчень до дієслів. Тому дієслово вважається найважливішою частиною мови. У цій мові основну роль на себе беруть дієприкметники та дієприслівники, дієслово поєднується з якоюсь з цих частин мови і утворює процесуальні та описові дієслова. Описові дієслова являються самостійними, вони схожі на прикметники, неначе англійське “to be (бути)”. Вони функціонують у більшості випадків як і дієслова процесу, так як мають багато спільних закінчень, проте, звичайно, існують і певні відмінності (Jaehoon Yeon and Lucien Brown, 2011, с. 155).

Як я вже зазначала деякі префікси та суфікси приєднуються і до прикметників, і до дієслів. Корейські префікси можуть вказувати на зовнішню, внутрішню, взаємну та спрямовану дію від мовця, дію вниз або вгору, приєднання предметів, повторення дії, збирання предметів або істот до купи, здійснення дії крадькома (Ковальчук, 2019). “На відміну від префіксів, які просто змінюють значення слова, суфікси в деяких випадках фактично змінюють граматичну категорію слів.” (Jaehoon Yeon and Lucien Brown, 2011, с. 430). Суфікси можуть вказувати на спокійну, повільну або швидку дію, крім того можуть мати відтінок уточнення (Ковальчук, 2019).

“Існує два дериваційні процеси: пасивні дієслова, які утворюються від суфіксів -기-, -리-, -오-, -히-, а також частинки 지다 (утворюватися), та каузативні дієслова, котрі приєднуються суфіксами -구-, -기-, -리-, -우-, -이-, -추-, -히-” (Jaehoon Yeon and Lucien Brown, 2011, с. 437).

Допоміжні дієслова *지다* (утворюватися) та *하다* (робити) творять відприкметникові дієслова. Крім цього, щоб утворити складні дієслова і прикметники, потрібно з'єднати дієслово з дієслівними або прикметниковими формами за допомогою граматичних суфіксів *-고-*, *-다-*, *-지-*. Щоб створити складний прикметник або дієслово несинтаксичного типу треба до дієслівної форми додати дієслово або прикметник (Ковальчук, 2019). “Питомі корейські та ієрогліфічні іменники з'єднуються з дієсловами, утворюючи композити, мотивовані словосполученням” (Ковальчук, 2019, с. 69). “Допоміжні дієслова приєднуються до основних дієслів, які уточнюють їх значення за допомогою з'єднувального голосного *-아-/-어-/-여-*, уточнюючи їхнє значення й утворюючи складні дієслова синтаксичного типу” (Ковальчук, 2019, с. 72).

І остання частина мови, яку я хочу обговорити це прислівники. “Прислівник має граматичне значення “ознака ознаки”, не змінюється і не має граматичних категорій, крім ступеня порівняння у якісних прислівників” (Кочерган, 2006, с. 303).

В українській мові прислівники споконвіку формуються на основі їх переходу з інших частин мови. Відіменникові прислівники можуть утворювати слова шляхом їх відмінювання орудним, родовим, знахідним та місцевим відмінками однини та множини. Відприкметникові прислівники будуються з називним відмінком однини якісних прикметників середнього роду, за допомогою суфіксів *-о*, *-є*, які віддавна являються їхніми закінченнями. Крім того, за цими двома суфіксами, суфіксальним способом творяться якісно-означальні прислівники (Плющ, 2005). “До прислівників дієслівного походження належать слова із суфіксами *-ки*, *-ма*, *-ома* та деякі дієприслівникового походження” (Плющ, 2005, с. 67).

«Для утворення прислівників застосовуються такі способи: суфіксальний, префіксальний, суфіксально-префіксальний, конверсійний, основоскладання» (Горпинич, 1999, с. 158). Суфіксальні прислівники, які творяться від суфіксів *-о*, *-є*, *-и*, будуються від прикметників; *-ом*, *-ком*, *-цем* – від іменників, прикметників та дієслів; *-ем*, *-а*, *-ою* – від іменників; *-ці*, *-чи*, *-ачи*, *-ючи* – від дієслів; *-увато*, *-енько*, *-есенько*, *-очком* – від прислівників. У випадку префіксів, то у цій частині мови

вживаються префікси: за-, пре-, поза-, перед-, після-, що-, на- і тому подібні. Шляхом суфіксально-префіксального способу вони дуже часто будуються на основі прикметників (від конфіксів по-...-ому/-и/-еньку/-есеньку і т.п.; в-...-у/-о; з-/с-...-а/-у; на-...-о/-і та т.п.), рідше іменників (в-...-у; на-...-у; до-...-у), дієслів (в-...у) та самих прислівників (по-...-у; по-...-и) (Горпинич, 1999).

«Основна функція прислівників це змінювати дієслова або прикметники» (Andrew Byon, 2009, с. 183). Корейські прислівники поділяються на три типи: сполучникові, прислівники-присудки та складові, які у свою чергу поділяються на прислівники вираження способу, часу, та ступеню. Присудкові прислівники змінюють ціле речення, сполучникові – об'єднують два різних речення в одне, а прислівники-компоненти змінюють лише якусь певну частину речення (Andrew Byon, 2009).

За Ковальчук (2019), віддіменникові прислівники творяться додаванням суфіксів -껏, -내, -소 / -수; віддієслівні шляхом приєднання -아, -애, -오 / -우, -임; від прикметників ця частина мови твориться на основі суфіксів -것, -스, -사리, -오 / -우, -이. Крім цього існує суфікс -이, який творить складні прислівники від повторюваних основ іменника. Також прислівник має здатність посилити своє значення за допомогою початкової прислівникової основи, і робиться це за допомогою суфіксів -금, -내, -암치, -오 / -우, -욱, -이, -장. «Суфікси -오 / -우, -이, -히 творять прислівники від зв'язаних дієслівних і прикметникових баз» (Ковальчук, 2019, с. 87). Коли прислівники утворюються за нульовою суфіксацією, то стається конверсія, або транспозиція. (Ковальчук, 2019).

«Атрибутив з'єднується з іменником у складний прислівник синтаксичного типу» (Ковальчук, 2019, с. 90). Складні прислівники синтаксичного типу вибудовуються поєднанням двох, іноді трьох прислівників або процесу повторювання слів. Щодо компонентних прислівників несинтаксичного типу, то вони утворюються методом приєднання іменника або прислівника до основного прислівника (Ковальчук, 2019).

Висновки до розділу 1

У цьому розділі перш за все було розглянуто в загальному уявленні, що являє собою словотвір, які його складові та особливості притаманні кожній з обраних мов для порівняння. Було досліджено які способи творення існують в корейській та українській мовах, котрі з них найбільш поширені, до прикладу те, що в корейській мові суфіксація – це основний метод словотворення, а в українській провідними є і суфіксація, і префіксація. На додачу до цього, згідно з матеріалом, який ми дослідили, можна зрозуміти за допомогою яких суфіксів та префіксів вживаються залежні від конкретної частини мови лексичні одиниці, які ознаки кожна з них проявляє та яким чином здійснюється складання основ та слів. Прикладом може слугувати те, що, завдяки прочитання літератури на цю тему, ми дізналися, що словоскладання більш розповсюджене в корейській, в той час як основоскладання яскраво виражається саме в українській мові.

РОЗДІЛ 2

ЗІСТАВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТА КОРЕЙСЬКОГО СЛОВОТВОРУ ЗА ДОПОМОГОЮ ПОРІВНЯЛЬНОЇ ХАРАКТЕРИСТИКИ

2.1. З'ясування відмінностей між українською та корейською мовами у творенні іменників та прикметників

Тож, судячи з нашої теорії, ми з'ясували, що іменники української та корейської мови творяться з афіксів, основокладань та поєднанням декількох слів. До того ж протягом аналізу всієї літератури було з'ясовано, що в утворенні іменників у корейській та українській мовах все ж існують суфікси та префікси з однаковим або спільним значенням. Пропоную розглянути найуживаніші з них: частинки на позначення роду діяльності, зовнішнього вигляду особи, зневажливого, пестливого та ввічливого відтінку та тому подібні. Спершу ми звернемо увагу на творення корейських та українських іменників, від яких частин мови вони творяться, з якими афіксами вживаються, а також як здійснюється утворення складних іменників.

Перший суфікс, який мені хотілося б проаналізувати це *-꾼-*, що указує на діяльність особи, до цього суфікса українськими синонімічними суфіксами вважаються *-ець-*, *-ик-*, *-иця-* та подібні. Як приклад, пропоную навести слово «*사냥꾼*», тобто «*мисливець*». У даному випадку ми приєднуємо суфікси *-꾼-* та *-ець-* до основи іменника і отримуємо новий. Таким самим чином ми можемо зробити з українським суфіксом *-ик-* або *-иця-*, на заміну якого також ідеально підійде суфікс *-꾼-*. Наприклад, візьмемо такі слова як *술* (*алкоголь*), *사냥* (*полювання*), *일* (*робота*), коли ми приєднаємо до них суфікс *-꾼-*, то отримаємо *술꾼* (*п'яниця*), *사냥꾼* (*мисливець*) та *일꾼* (*робітник*). «우리 모두 열심히 공부해서 이 나라를 짊어지고 나갈 일꾼이 됩시다». (네이버 사전) – Давайте всі старанно вчитися і ставати працівниками, які проведуть цю країну вперед.

«그 사냥꾼은 곰에게 물려 그 자리에서 죽었다.» (해리포터, 1999)– Мисливець був покусаний ведмедем і помер на місці. (네이버 사전)

«삼촌은 밥보다 술을 더 좋아하는 술꾼이었다.» (네이버 사전) – Мій дядько був п'яницею і віддавав більшу перевагу алкоголю ніж їжі.

Ще одним суфіксом, який в більшій мірі вказує на маловживані українські іменники, пов'язані з професією, це корейський суфікс -장이, і для прикладу розглянемо українське слово «коваль». Корейський відповідник твориться на основі іменника 대장일 (ковальська справа), який за допомогою суфікса -장 створює новий іменник 대장장이 (коваль). Наведемо приклад того як воно вживаються в реченні: «대장장이 낫을 만들기 위해 쇠를 담금질했다». (네이버 사전). – Для того щоб зробити серп коваль погасив залізо. Далі хочу розглянути ознаки, які вказують на те, як будується лексика, яка несе трішки грубу ознаку або негативно показує характер особи, так як іменників з цим відтінком дуже багато, особливо в корейській лексиці. Одними з найуживаніших корейських суфіксів негативно забарвлення є -꾸러기-, -내기-/ -뜨기-, -다리-, -뱅이-/ -팽이- та -보-. До суфікса -꾸러기- прототипом можуть бути українські суфікси -юг, ньк-. Більш наглядно це можна побачити на прикладах:

«식탐이 많은 민준이를 보고 친구들은 욕심꾸러기라고 놀렸다». (네이버 사전) – Коли вони побачили Мінджуна, у якого був великий апетит, його друзі прозвали його жаднюгою.

«잠꾸러기 동생은 하루 종일 잠만 잤다». (네이버 사전) – Мій брат-сонько спав цілий день.

Також існує декілька суфіксів на приниження людини за статусом. Одними з таким суфіксів являються -내기-/ -뜨기, українськими еквівалентами будуть суфікси -яг-, -ак-, -ок-, -юк-. Для того щоб показати вживання цих суфіксів у реченні, візьмемо для цього корейські слова 뜨내기 (бродяга), 보통내기(простак), 새내기(новачок), 시골내기 (селюк) та розглянемо їх на таких прикладах: «뜨내기 건달 무리가 마을에

들어와서 온갖 행패를 부렸다». (네이버 사전)– Група бродяг увійшла в село і робила всілякі капості.

«저렇게 체구가 큰 사람과 싸워 이긴 것을 보니 그는 보통내기가 아니다». (네이버 사전) – Судячи з того як він бився проти такого великого чоловіка, не такий він вже і простак.

«지수는 선배로서 새내기들에게 학교 생활에 필요한 정보들을 알려...» (네이버 사전)– Так як Джису старшокурсниця вона надавала новичкам інформацію необхідну для шкільного життя.

«시골 촌뜨기 한 사람이 서울 구경을 갔다». (네이버 사전) – Селюк поїхав дивитися Сеул.

Ще одним спільним суфіксом за значенням для цих двох мов є корейський суфікс 다리-, до якого добре підійдуть українські суфікси -ан-, -ил-. А розглянемо ми слова 늑다리(*стариган*), 키다리 (*здоровило*). Цікаво що лексична одиниця 다리 перекладається як «нога», тому можна зробити прямий переклад «стара нога» або «довга нога» і таким чином спробувати зрозуміти сенс слова. А зараз попрямуємо до прикладів: «우리 집에는 십년 넘게 키운 늑다리 개 한 마리가 있다». (네이버 사전) – У нас є собака-стариган, який з нами більше десяти років.

«우리 형은 키가 이 미터에 가까운 키다리이다». (네이버 사전) –Мій старший брат здоровило, близько двох метрів.

Схожими суфіксами на попередні є -뱅이-/-팽이- та -보-, а розглянемо ми слова 가난뱅이 (*бідняк*), 게으르다 (*ледар*), 울보 (*плаксій*), 잠보 (*сонько*). Тепер розглянемо ці утворені слова на прикладах: «고구려 평강공주는 어렸을 때 한 번 울면 울음을 멈추지 않는 울보였다». (연세, 2012, с. 106) – Принцеса Когурьо Пьонхан була плаксою, яка як тоді в дитинстві не переставала плакати.

«부자나 가난뱅이나 할 것 없이 모든 사람은 행복할 권리가 있다». (네이버 사전) – Багатій чи бідняк, кожен має право бути щасливим.

«저 직원은 근무 시간에 졸고 지각을 자주 해서 게으름뱅이로 찍혔다». (네이버 사전) –
Цей працівник заснув у робочий час і часто запізнюється, тому його прозвали ледарем.

Якщо відразу говорити і про ввічливий відтінок, то найбільш поширеним суфіксом серед іменників є *-님*. В українській мові немає конкретного суфікса на позначення ввічливості, у ній просто звертаються на «*Ви*» або говорять «*Пан/Пані*». Наприклад, слово 사장 (*директор*), українською буде як «*Пан директор*», а корейською 사장님. Тому поки в корейській мові існує безліч ввічливих закінчень, в українській мові поширене звичайне звернення до людини на «*Ви*». Серед значень корейських та українських слів ще одним спільним суфіксом можна вважати *-거리*, який вказує на згуртування осіб. Такими словами є до прикладу, слова «*згряя*» або «*банда*», які з корейської перекладаються як 떼거리 та 패거리, цікаво що їх можна перекласти не тільки як згряя, але і як група. Проте ці українські іменники не будуються за допомогою суфіксів, а корейські – так.

«동네 아이들이 떼거리를 지어 마을 거리를 이리저리 돌아다녔다». (네이버 사전) –
Вулицями міста бродили групи місцевих дітей.

«서로 관심사가 비슷한 으리는 금세 친해져서 같은 패거리를 이루었다». (네이버 사전) –
Маючи схожі інтереси, ми швидко подружилися і створили одну компанію.

Як я зрозуміла, у цьому контексті слово 패거리 більше вказує на групу людей зі спільними інтересами, в той час як 떼거리 на натовп людей, які незнайомі і знайомитися не збираються, проте у яких є певна спільна ціль, переслідування однакової ідеї.

І останні суфікси, які я б хотіла обговорити це суфікси за позначення пестливості, ніжності. Існує безліч таких корейських суфіксів, спільних з українськими за значенням. Але найпопулярнішим все ж є суфікс *-둥이*, який в українській мові зазвичай супроводжується суфіксами *-ен-*, *-еньк-* та подібними. Запишемо для прикладу слово 막내둥이, яке українською перекладатиметься як «*молодшенький*». Суфіксами на позначення чогось дрібного являються *-아리/-어리*,

що з української мови може перекладатися з суфіксом -ок-, -ик-. А як приклад наведемо речення з українськими словами «листочок» та «глечик».

«큰언니와 나는 이제 막 태어난 막내둥이를 하루 종일 돌보았다». (네이버 사전) – Ми зі старшою сестрою цілими днями доглядали за молодшенькою.

«바람이 불자 초록 이파리가 가늘게 흔들렸다». (네이버 사전) – Повіяв вітерець, і зелений листочок злегка похитнувся.

«아낙네가 바가지로 우물물을 떠서 항아리에 물을 채웠다». (네이버 사전) – Анакне зачерпнула води з колодязя і наповнила нею глечик.

Крім цього існує суфікс, який відноситься лише до тварин, і це суфікс -아지, який надає тварині пестливого та зменшувального значення. В українській мові це суфікси -ен- та -ел- . Всі ці суфікси можна замінити корейським -아지-. У приклад можна навести слова 강아지 (*цуценя*) та 송아지 (*теля*).

«초등학교 4 학년인 동생 준수는 강아지를 보고 너무 좋아했다». (연세, 2010, с. 13)– Мій молодший брат Джунсу, який вчиться в четвертому класі початкової школи побачив цуценя і він йому сподобався.

«시골 할아버지 댁에 있는 소가 낳은 송아지는 튼튼하게 자랐다». (네이버 사전) – Теля, якого народила корова на дачі у мого дідуся виросла сильною.

Наразі від відіменникових іменників пропоную перейти до віддієслівних та відприкметникових, проте розпочнемо ми з тих іменників що переважно творяться за допомогою дієслів. Серед лексики існують ті, які творяться між собою майже однаково, простим додаванням суфікса, прикладом може бути українське слово «зустрічати» та корейське слово «맞다». І для того щоб утворити іменник цього типу до основи дієслова варто додати суфікс -움, і отримаємо слово «마중», тобто «зустріч», яке у реченнях може стояти у цій формі, проте інколи може й перекладатися не обов'язково у формі іменника, а і в іншій частині мови як зазначено нижче.

«어머니는 아들이 도착하는 시간에 맞춰 기차역까지 마중을 갔다». (네이버 사전) – Мати зустріла (вийшла назустріч до) сина на вокзалі якраз перед його приїздом.

Заразом ще один популярний суфікс, який можна розглянути це -암/-엄. За допомогою них теж утворюються іменники даного типу, наприклад від слова 죽다 (померти) у результаті додавання суфікса твориться слово 주검 (мрець).

«박 형사는 그 주검에서 발견된 여러 가지 의문점을 밝히기 위해 노력했다». (네이버 사전) – Детектив Пак намагався працював над з'ясуванням низки питань, знайдених на тілі мерця.

Іменники, які можуть творитися і від дієслів і від прикметників творяться додаванням суфіксів -기; -(으)ㄴ; -(으)막; -이. Ці суфікси являються найбільш поширеними. Суфікс -기, мабуть, найпопулярніший серед тих, що утворює іменники від дієслів. Українським еквівалентом у більшості випадків стає суфікс, -ння-. Як-от слова «множення» та «аудіювання», які на корейську, з приєднанням цього суфікса, ми отримуємо «더하기» та «듣기».

«가가바람에 나뭇잎이 흔들리는 소리가 아주 듣기 좋다». (연세, 2012, с. 77) – Дуже приємно чути шум листя, що колихається на вітрі.

«더하기와 빼기는 모든 수학 계산의 기초이다». (네이버 사전)– Додавання та віднімання це основа всіх математичних обчислень.

Якщо звернути увагу на суфікси -(으)ㄴ, -(으)막 та -이, то українськими еквівалентами можна вважати суфікс -н- та похідні від нього. До суфікса -(으)ㄴ ідеальним українським прототипом є суфікси -н-, -т-, приміром якщо добрати корейські слова «느끼다» та «모이다», то додавши до них суфікси складемо слова «느낌» (відчуття) та «모임» (зібрання).

«사람마다 생각과 느낌은 다르다». (연세, 2012, с. 87)– У кожної людини різні думки та почуття.

«우리 두 사람은 모임이 끝날 때까지 계속 이야기를 나누었다». (연세, 2012, с. 125) – Ми продовжували розмовляти до кінця зустрічі.

Українські еквіваленти до корейських серед суфіксів знайти не так складно, але от префікси, які додаються до корейських слів, дуже відрізняються від українських. Більшість корейської лексики містить в собі префікси, яких в українській мові не існує, зазвичай замість префіксів в українській мові використовують просто два окремих слова. Звичайно, є і спільні префікси, наприклад на позначення зовнішнього вигляду, спільну участь суб'єктів у виконанні якоїсь дії, скупчення предметів тощо, але все ж таки до більшості корейських префіксів неможливо підібрати той український, який буде передаватися схожим чином. Я пропоную розглянути відмінні значення: префіксів, які означають ранню або швидку появу предмета, невинність істоти, оголеність предмета тощо. Скажімо, якщо взяти корейський префікс 늦-, який вказує на затриману дію, і поєднати його зі словом «가을» або «잠», що з приєднанням префіксу буде означати «*пізня осінь*» та «*пізній сон*», то український переклад тут застосовується просто як опис предмета або явища.

«늦가을에는 조석으로 기온 차이가 크기 때문에 감기에 걸리기 쉽다». (네이버 사전) – Пізньої осені легко застудитися, тому що різниця температур між ранком та вечором велика.

«나는 오늘 늦잠을 자는 바람에 학교에 지각했다». (네이버 사전) – Сьогодні я спав допізна, тому запізнився до школи.

Наступний префікс, який ми розберемо завдяки прикладу це префікс «-맨», котрий вказує на оголеність предмета. В українській мові такого префіксу не існує, цей корейський префікс заміняється звичайним прикметником «голий». Прикладами можуть слугувати слова 맨눈 та 맨몸, які означають «*неозброєне око*» та «*голе тіло*».

Більше того префікси, як і суфікси також можуть вказувати на невеликий розмір предмета, приміром від префікса 응달- можна створити слово 응달샘, тобто *струмочок*, за допомогою українського суфікса на позначення зменшеності.

«응달샘에서 물을 마시다». (네이버 사전) – Він п'є воду з струмочка.

Якщо зачепити нульову суфіксацію, то в корейській мові, як я вже зазначала в теоретичній частині відбувається субстантивація прислівників та дієслів.

Віддієслівні та відприкметникові іменники творяться шляхом прибирання -다, тобто якщо взяти прикметник «길다 (довгий)», то частинка «다» опускається, і залишається звичайний іменник «길 (дорога)», у дієслові «빛다 (розчісувати)» також зникає закінчення і утворюється слово «빛 (гребінець)». Щоб сконкретизувати сказане, наведемо приклади і цього, і того значення: «나는 길에서 우연히 고등학교 때 친구를 만났다». (네이버 사전) – Я випадково зіткнувся на дорозі з другом зі старшої школи.

«영화를 보러 온 사람들이 극장 앞에서 길게 줄을 서 있었다». (네이버 사전) – Перед кінотеатром стояла довга черга, щоб подивитися фільм.

Після обговорених вище іменників, пропоную перейти до теми того якими способами творяться корейські та українські прикметники і що в них спільного. Отже, як було описано в нашій теорії раніше, корейські прикметники більше подають як дієслова з описовим значенням, які вказують на якийсь стан чи якість, і виявляються ці компоненти шляхом приєднання афіксів. Українські прикметники вказують на певну неповну або надмірність ознаки предмета та поділяються на якісні, відносні та присвійні. Суфікси прикметників в корейській мові майже завжди переплітаються з дієсловами, так як деякі суфікси можуть вживатися і в цій, і в іншій частині мови. Тож розглянемо конкретніші приклади того, які суфікси вживаються тільки в прикметниках, а які охоплюють інші дві. Найпоширенішими суфіксами, які творяться від дієслів та зв'язаних основ, і вживаються тільки у прикметниках це -답-, -롭-, -쁘- та інші. В українській мові до цих суфіксів найбільш точним рівнозначником буде закінчення -ий або інші, в залежності від роду прикметника. Як-от, слова «гарний», яке будується за допомогою зв'язаної основи та перекладається як «아름답다», та «прискіпливий», котре перекладається як «까다롭다» чия непохідна основа невизначена.

«호주는 아름다운 자연으로 유명합니다». (연세, 2012, с. 23) – Австралія відома своєю гарною природою.

«까다운 상사 때문에 직원들은 일을 여러 번고쳐서 해야만 했다». (네이버 사전) – Через прискіпливого начальника працівникам доводилося перероблювати роботу по кілька разів.

Прикметники, які будуються від дієслів творяться досить таки легко: ми просто беремо якесь дієслово, наприклад 굶다 (*голодувати*) та 믿다 (*вірити*), які за допомогою суфіксів перетворюються у слова 고프다 (*голодний*) та 미쁘다 (*надійний*). Ці лексеми утворилися шляхом заміни голосних звуків та додаванням морфем. А тепер приміри:

«아침을 안 먹었더니 무척 배가 고프다». (네이버 사전) – Я не снідав, тому був дуже голодний.

«그 남자는 고든직한 덩치와 착해 보이는 외모 덕분에인지 어딘지 모르게 미쁜 구적이 있었다». (네이버 사전) – Чоловік якимось чином мав надійний (викликав довіру) вигляд, можливо завдяки своїй міцній статусі та гарній зовнішності.

В українських прикметниках дуже популярні суфікси -енз-, -еньк-, -уват- і так далі, а корейським відповідником до них являються суфікси -다랗다-, -음하-, -으스름하- та інші. Доберемо до них слова 커다랗다 (*величезний*), 짜름하다 (*короткуватий*), 조그마하다 (*малесенький*).

«계획이 커다랗다». (네이버 사전) – У мене величезні плани.

Від іменників прикметники в основному творяться за допомогою суфіксів -답-, -스럽-. Візьмемо слова 꽃답다 (*гарний, подібний до квітки*), 사랑스럽다 (*милий, той що пробуджує любов*) на доберемо з ними приклади: «그 전쟁은 많은 학생들과 청년들의 꽃다운 목숨을 앗아간 참혹한 전쟁이었다». (네이버 사전) – Це була руйнівна війна, яка забрала життя багатьох студентів та прекрасних молодих людей.

Взагалі суфікс -스럽- крім відіменникових прикметників творить і відприслівникові, як-от 갑자기 *несподівано*– 갑작스럽다 (*несподіваний*).

Префіксальний спосіб прикметників не дуже поширений в українській та корейській мовах, тому ми не будемо довго затримуватися на цьому. Серед усіх

префіксів в українській мові найголовнішим префіксом у творенні прикметників являється префікс пре-, який вказує на ступінь ознаки особи, а корейським рівнозначником може бути префікс -드. Складні прикметники утворюються в наслідок його поєднання з іменником, наприклад 낮이 익다 (*звичне обличчя*), якщо ми його поєднаємо, то отримаємо 낮이익다 (*знайомий*). Більше того складні прикметники можуть утворюватися шляхом редуплікації через приєднання суфіксів -나-, -디- наприклад 머나멀다 (*дуже далекий*) або 크나크다 (*дуже великий*).

«김 감독이 만든 영화는 실화를 바탕으로 하여 감동이 크나 컸다». (네이버 사전)– Фільм Кіма заснований на реальних подіях і він дуже зворушений.

«그는 고국을 떠나 머나먼 나라에 혼자 있는 것을 늘 외롭게 생각하였다». (네이버 사전)– Він завжди відчував себе самотнім, перебуваючи дуже далеко від дому в іншій країні.

2.2 Порівняння корейської та української мов у творенні дієслів та прислівників

Спочатку я б хотіла розповісти про творення прислівників, так як дієслова ми розглянемо більш детально. Відіменникові прислівники в українській мові утворюються методом відмінювання, а відприкметникові творяться за допомогою суфіксів -о, -є, -ом, -ком, -цем. Віддієслівні творяться за допомогою приєднання суфіксів -ки, -ома та -ма. Корейські прислівники виражають спосіб, стан, час та ступінь. Корейські прислівники, які будуються від іменників творяться на основі суфіксів -껏, -내 і так далі. Серед лексики пропоную розглянути слова 정성껏 (*від усього серця*) та 끝내 (*нарешті*), у прикладах вони виражаються таким чином: «일이 끝내 터지고야 말았어요». (해리 포터, 1999) – Нарешті все вибухнуло.

«그래서 더 정성껏 정원을 가꾼다». (연세, 2012, с. 19) – Тому я зі всією душею доглядаю за садом.

Віддієслівні прислівники будуються за допомогою суфіксів -아, -애, -오 та інших. Як-от слова «차마 (неможливо)» та «너무 (занадто)», які створені їхнім приєднанням.

«처음에는 외국에 가는 것이 너무 좋았고 기대도 컸다». (연세, 2012, с. 111)– Спочатку я був дуже радий поїздки в іншу країну, покладав на неї великі сподівання.

«차마 먹을 수가 없다». (네이버 사전)– Цей неможливо їсти.

Від прикметників прислівники творяться за допомогою суфіксів -오/우, -이 та подібних. Тож до прикладу, складемо речення від слів 고르다 (рівний) 잣다 (частий) 빠르다 (швидкий), з додаванням вище зазначених суфіксів утворяться слова 고루 або ще можна сказати 골고루 (рівномірно), 자주 (часто), та 빨리 (швидко). Як ви можете побачити в українській мові всі ці лексичні одиниці мають закінчення -о, і вказують на те що це прислівник.

«식사할 때 여러 가지 영양을 고려해서 골고루 먹어야 한다». (연세, 2012, с. 200)– Під час прийому їжі слід враховувати різні поживні речовини та харчуватися збалансовано.

«영국에서 비가 자주 와서 정원을 가꾸지 않는다». (연세, 2012, с. 22) – Я не займаюся садівництвом в Англії, через те що там дуже часто йдуть дощі.

«친구들이 식당에 다 모였으니 빨리 오라고 지수에게 성화를 한다». (네이버 사전) – Він просить Джису прийти швидше, бо всі його друзі вже в ресторані.

До речі, суфікс -이 ще має функцію створювати прислівники від основ іменника, які повторюються, як приклад 곳곳이 (усюди), 집집이 (у кожному домі, усюди): «꽃이 곳곳이 피어 있다». (네이버 사전) – Всюди цвітуть квіти.

«남루한 거지 행색을 한 그는 마을 집집이 돌아다니며 먹을 것을 구걸했다». (네이버 사전) – Одягнений як жебрак, він ходив у кожного дому, випрошуючи їжу.

Прислівник може посилювати своє значення, тобто перебудувати прислівник у більш сильний. Виконує він це в наслідок суфіксів -금, -내, -이, -장 та інших. Так,

слово *이따* (*пізніше*) з додаванням суфікса *-금*, перетвориться в *이따금* і означатиме (*час від часу*) або *일찍* (*рано*), котрий перейде у *일찍이*, тобто (*ще раніше*) і так далі.

«언니는 자면서 이따금 잠꼬대를 했다». (네이버 사전) – Сестра час від часу бурмоче уві сні.

«우리는 일찍이 산행을 시작했다». (네이버 사전) – Ми почали наш похід раніше.

Складні прислівники будуються шляхом процесу повторюваних слів або поєднанням двох або трьох прислівників, як-от слова *좀* (*трохи*) та *더* (*більше*), від яких створється *좀더* (*трохи більше*) або методом редуплікації *하나* (*один*), додаючи ідентичне йому *하나* вийде *하나하나*, що матиме значення (*один за одним*).

«순간을 좀 더 깊게 사랑해줘» (네이버 블로그) – Полюбіть момент більш глибоко.

«민준이는 사진을 하나하나 앨범에 넣었다». (네이버 사전) – Мінджун одну за одною складав фотографії в альбом.

У несинтаксичний тип можуть об'єднуватися прислівник з іменником, наприклад *말* та *없이*, тобто *말없이* (*мовчки*) та з ще одним прислівником, до прикладу *또* та *한*, і в результаті отримаємо *또한*, тобто «*також, до того ж*».

І остання частина мови, яку б я хотіла дослідити це дієслова. У корейській мові дієслова максимально схожі з прикметниками, тому як наслідок і мають деякі спільні суфікси та префікси. У корейських дієсловах як і в українських є префікси, які вказують на інтенсивність дії, проте в корейській мові вони супроводжуються префіксами, а в українській додатковими частками, наприклад, *잡다* (*схопити*), і з додаванням префікса *다-* отримаємо слово *다잡다* (*міцно схопити*), або *비비다* (*терти, перемішувати*) із додаванням префікса *들-* отримаємо *들비비다*, що матиме значення «*сильно терти або ретельно перемішувати*». Таких префіксів безліч. Тож як бачимо український переклад у даному випадку не супроводжується префіксом. Проте є й такі слова, які можна перекласти дослівно з додаванням відповідного префікса з української мови. Ось візьмемо український префікс *недо-*, що вказує на незавершеність якоїсь дії, у корейській мові в якості відповідника можна вважати

префікси 데-, 설-, 엇- та інші і розглянемо їх зі словами «варити» та «спати». З додаванням префіксів отримуємо 데삶다 (*недоварити*) та 설자다 (*недоспати*).

«시금치를 데삶아서 무치다». (네이버 블로그) – Щоб вийшов мус, недоварюємо шпинат.

«설자다 충분히 못 자다». (네이버 블로그) – Я недостатньо сплю.

Префіксом, який вказує на зовнішню спрямовану будується на основі приєднання префіксу 나-. В українській мові дуже часто таким префіксом виступають в-/ви або роз-. Скажемо, це може бути слово 나뉘굴다 (*розкотитися*) або 나오다 (*виходити*). У цьому випадку префікси мають однакове значення.

«금요일 저녁이면 더 많은 공연자들이 거리로 나온다». (연세, 2012, с. 82)– У п'ятницю ввечері на вулиці виходить більше виконавців.

«지금까지 내가 따뜻한 물을 가득 채운 욕조에서 뒹굴어도 되는 구실이 한 번도 없었다». (콜린스 사전)– У мене ніколи не було такого гарного приводу, розвалитися у ванні, повній теплої води.

Далі розглянемо щодо спрямованості дії від мовця. В українській мові тут вживається префікс ви-, а у корейській ідентичним до нього буде 내-. Приміром, слово 내뛰다, яке перекладається як «*вибігати*».

«아이가 열이 펄펄 끓자 아버지는 아이를 업고 병원으로 내뛰었다». (네이버 사전) – Коли у дитини піднялася температура, батько взяв її на руки і вибіг для того щоб відвезти її в лікарню.

На додачу, ще одними спільними префіксами між корейською та українською мовами можна вважати префікси пере- та під-, о- та об- в корейській як 되-, 엇-, 휘-.

«선생님에게 되묻다». (네이버 사전)– Перепитайте вчителя.

«유민이는 길을 걷는 내내 누군가 자신을 엿보고 있는 것 같은 느낌이 들었다». (네이버 사전) – Весь час поки вона йшла вулицею, їй здавалося, що за нею хтось підглядає.

«동생은 넘어져 다친 다리를 봉대로 휘감고 있다». (네이버 사전) – У молодшого брата поранена нога обмотана бинтом.

«엄마는 씻긴 아기를 수건으로 싸고 욕실에서 아왔다». (네이버 사전)– Мама обгорнула вимите дитя в рушник і вийшла з ванної кімнати.

Наразі пропоную перейти до творення лексики за допомогою суфіксів, і перше, що хотілося б обговорити це пасивну форму дієслів. Як ми вже знаємо з теорії, вони творяться певними суфіксами, в українській мові щоб позначити що слово пасивне, додають слово «бути». Щось типу «*бути обійнятим*», «*бути повідомленим*» і так далі. У корейській мові вони перекладатимуться як 안기다 та 알리다. Крім цього пасивні дієслова також творяться приєднанням суфікса -되-.

«이 모임의 회원 들은 라면에 대한 새로운 정보를 서로 알려주며 라면을 맛있게 끓이는 비법도 소개한다». (연세, 2012, с. 121) – Учасники цієї групи діляться один з одним новою інформацією про рамен, а також порадами та підказками, як приготувати смачний рамен.

«태어난 지 얼마 안 된 강아지들이 동생의 품에 안겨 집에 왔다». (네이버 사전) – Новонароджені цуценята повернулися додому в обіймах сестри.

«지금도 사용되고 있어서 익숙한 물건도 있지만, 처음 보는 낯선 것들도 있다». (연세, 2012, с. 219)

Відприкметникові дієслова у корейській та українській мовах дуже схожі і вони вже вживалися у вище зазначених прикладах. Приміром, візьмемо суфікси -히- та -우-, і складемо з них слова 좁히다 (*звужувати*) та 키우다 (*виращувати*).

«교육을 통해서 한국 사회의 지도자를 키워냈다». (연세, 2012, с. 100) – Завдяки освіті корейське суспільство виростило лідерів.

«나는 친구와 함께 앉기 위해 자리를 좁혀 앉았다». (네이버 사전) – Щоб посидіти з другом, я посунувся в кріслі.

Дієслова, котрі ідуть від іменників творяться через приєднання суфікса -받-, а від прислівників добавлянням -치-, яке, до речі, вживається і у відіменникових

дієсловах. З іменника 사랑 за допомогою суфікса утворюємо слово 사랑받다, а в наслідок іншого суфікса утворюємо 뒤치다 (*перевертатися*) та 더치다 (*посилюватися*). Ну і звичайно, найбільш відомим суфіксом в творенні дієслів, а також прикметників являється -하: 사용하다 (*використовувати*), 사랑하다 (*любити*).

«어머니는 두부의 한쪽 면이 익어가자 다른 쪽도 익도록 뒤쳐 놓았다». (네이버 사전) – Коли один бік тофу був готовий, мама перевернула його, щоб інший бік також приготувався.

«단비는 비를 맞아서 감기가 더쳤다». (네이버 블로그) – Через те що Денбі заливало дощем, моя простуда посилилася.

Щодо методу нульової суфіксації, то ним творяться лише відприкметникові дієслова. Так як слова 없다 (*відсутній*) або 늦다 (*пізній*), які після перетворення такими і залишаються.

Висновки до розділу 2

Підтвердивши наші твердження на практиці, у ній ми звернули увагу на детальне дослідження іменників, прикметників, дієслів та прислівників, те як будуються слова від цих частин мови та як вони застосовуються у реченнях. В іменниках, прикметниках та прислівниках більш наглядно виділяються суфікси, а в дієсловах, як у корейській так і українській мовах – префікси. У багатьох випадках зустрічається чергування та зміна голосних звуків у словах. Іменники, які творяться від даних частин мови в загальному розумінні вказують на ознаку, яка дає певну характеристику особі та її міру, час та місце події, дію чи її результат. Прикметники в обох мовах вказують на перебільшення якоїсь ознаки або надають характеристику чіткій особі, а корейські прикметники можна розглядати разом з дієсловами, так як вони мають велику схожість між собою у творенні лексики, до прикладу, у вживанні спільних суфіксів та префіксів. Прислівники, виражаючи стан, ступінь та час,

творються тільки за допомогою суфіксів, а дієслова в той час вміщують в собі всі види афіксації та вказують на незакінчену чи інтенсивну дію, у більшості випадків вказують на напрямок, крім того виражають пасивну та каузативну форму дієслів.

ВИСНОВКИ

Метою нашого дослідження було дізнатися з чого складається та як функціонується корейська лексика, порівнявши її з українською на основі чотирьох самостійних частин мови. Тож, у результаті нашого дослідження ми можемо зробити наступні висновки:

По-перше, у ході порівняння було виявлено, що український словотвір базується на закономірностях морфеміки, в той час як корейський – на складанні слів на основі коренів та морфем.

По-друге, обидві мови вважаються складними, але мають спільні риси, наприклад, можливість здійснювати побудову слів від чотирьох самостійних частин мови в наслідок прикріплення до основ префіксів, суфіксів та фонетичних змін, але вони суттєво різняться особливостями їх структури.

До прикладу, в корейських іменниках таким суфіксом можна вважати $-꾼-$, а в українській $-ець-$ або $-ик-$. При творенні слова, наприклад «일꾼» ми до основи цієї слова додаємо даний суфікс і отримуємо слово «робітник», тобто з додаванням українського суфікса для творення іменників $-ик-$. Також ми виявили, що схожим чином можна створити слова негативного відтінку, наприклад слово «시골내기», за допомогою додавання суфіксу $-내기-$ до звичайного іменника «시골 (село)» та «늙다리» від «늙다 (старий, старіти)» шляхом приєднання суфікса $-다리-$. Ці дві лексеми будуть перекладатися за допомогою українських суфіксів $-ан-$ та $-юк-$, тобто утворяться слова «селюк» та «стариган», значення яких може образити людину. Проте звичайно існують і слова, які навпаки показують людей з кращої сторони, і робиться це завдяки пестливому суфіксу $-둥이-$, який супроводжується українським $-еньк-$. Таким словом для прикладу я брала «막내둥이», яке за допомогою суфікса буде перекладатися як «молодшенький». У відприкметникових та віддієслівних іменниках найпопулярнішими суфіксами є $-기-$ або $-(으)ㄴ-$, як суфікс $-н-$ в українській мові як от слова «듣기», тобто «аудіювання, слухання» та «모이다», яке з приєднанням до нього іншого суфікса утворить «모임», тобто «зібрання». З префіксами тут складніше, адже

якщо в корейській мові дещо вважається префіксом, то в українській – як окреме слово, просто як опис, скажімо, прикметник. Як-от, корейське слово «늦잠», яке на українську мову буде перекладатися як «*пізній сон*», тобто префікси у цьому випадку ніяк неможливо приєднати.

У корейських прикметниках часто відбувається чергування голосних та приєднання морфем, так як у слові «고프다», яке спочатку було як «꿀다». Зі спільного між корейськими та українськими прикметниками це суфікси на позначення зовнішнього вигляду, приміром –스럽-, який вживається і в прислівниках, переклад будується внаслідок суфікса -ий-, наприклад «*милий*», тобто «사랑스럽다», від слова «사랑 (кохання)». Найпоширенішим префіксом все ж таки є *пре-*, як корейське -드-, 드높다 (*превисокий*). Крім цього в обох мовах щоб відтворити українське *пре-*, в корейській мові можна використати редуплікацію, приміром із суфіксом -나-: 크나크다 (*превеликий*). У прислівниках головними відіменниковими суфіксами є -껏- або -우-, до прикладу у слові «정성껏 (від усього серця)» або «너무 (багато)», а відприкметниковими на противагу українському -о-, являються -오/우- та -이-, наприклад «빨리» або «자주», які перекладаються як «*швидко*» та «*часто*». Відмінністю можна вважати те, що в корейських прислівниках існують суфікси на позначення посилення, в той час як в українській до таких слів додаються невеличкі частки: «일찍이», тобто «*ще раніше*».

По-третє, у ході практичного аналізу афіксів, ми з'ясували, що корейська мова більш гнучка у плані того, що створює лексику, яка точніше передає значення конкретного слова. Також ми дізналися, що найбільш яскраво спільні риси виражені у творенні прикметників та дієслів.

І одним із спільних суфіксів між українськими та корейськими дієсловами є префікс *недо-*, який в корейській мові замінюється «데-, 설» та іншими. Так як у слові «데삶다», тобто «*недоварити*». Крім того схожими ще є префікси *роз-* або *ви-* у словах «*розкотитися*» та «*виходити*», які перекладаються корейським 나-: 나뒹굴다 (*розкотитися*) та 나오다 (*виходити*). Із суфіксами у дієсловах дещо складніше, адже

майже всі творяться пасивною або каузативною формою дієслова. І всі ці слова будуються за певних суфіксів, в той час як в українській мові обмежуються звичайним додаванням до дієслів слова «бути», скажімо, лексема «안기다», яка будується пасивним суфіксом $-기-$, та на українську перекладається як «бути обійнятим». Ну і звичайно, очевидним є явище, що найбільш поширеним суфіксом є $-하-$, який використовується майже у всіх утворених дієсловах та прикметниках. В українській мові вони обмежуються інфінітивом, тобто тими, що не мають закінчення.

Отже, у загальному обсязі у цій роботі було проаналізовано способи творення в українській та корейській мовах, а також зіставлено та порівняно їхню морфологію. У наш час лінгвістичні дослідження набувають все більшого розмаху, і не тільки з теоретичної, але і з практичної точки зору. Аналізуючи фонологічні, морфологічні, дієслівні та семантичні характеристики мов, порівнюючи та протиставляючи їх спільні та відмінні ознаки, результати таких досліджень можуть сприяти розвитку різних нових технологій та практик викладання, які допоможуть збільшити об'єм вивченої лексики студентів, які займаються поглибленим вивченням корейської мови, а також краще зрозуміти значення слів для того щоб надалі більш точно висловлювати свої думки у письмовому та мовленнєвому форматі.

초록

한국어 학습자의 어휘 학습에 특히 주의를 기울여야 하는 이유는 학습자가 교육을 받기 위해서는 많은 어휘가 전제 조건이기 때문입니다. 접두사와 접미사 방법은 어휘를 늘리는 데 가장 많이 사용되고 널리 사용되는 방법입니다. 따라서 접사의 선택은 언어 교육을 지원하기 위해 필요합니다. 한국어는 다양한 어휘 형성 방법이 존재하기 때문에 외국인 학생들에게 한국어 어휘를 가르칠 때 이들의 지식이 유용하게 활용될 수 있습니다. 연구의 첫 번째 부분에서는 한국어와 우크라이나어 단어 형성에 대한 일반적인 정보를 제시합니다. 실제적인 부분에서는 접미사와 접두사를 이용한 어휘 생성의 공통점과 차이점을 파악하기 위해 한국어 단어와 우크라이나어 단어를 예시를 통해 비교했습니다. 이 연구가 한국어와 우크라이나어를 공부하는 학생들에게 도움이 되길 바랍니다.

키워드: 단어 형성, 접사, 비교, 차이점

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

- Верба Л. Г. (2008). *Порівняльна лексикологія англійської та української мов*. Вінниця: Нова Кн.
- Горпинич В. О. (1999). *Сучасна українська літературна мова. Морфеміка. Словотвір. Морфологія*. Київ: Вища шк.
- Грищенко А. П., Мацько Л. І., Плющ М. Я., Тоцька Н. І., Уздиган І. М. (2002). *Сучасна українська літературна мова (3)*. Київ: Вища шк.
- Ковальчук Ю. А. (2019). *Словотвір корейської мови*. Київ: Вид. Дім Дмитра Бураго.
- Кочерган М. П. (2002). *Вступ до мовознавства (2)*. Київ: Акад.
- Плющ М. Я. (2005). *Граматика української мови: у 2 ч.: Ч. 1: Морфеміка. Словотвір. Морфологія*. ред.: Леонова Н. В., Симоненко Н. А., Київ: Вища шк.
- Sangpil B. A. (2008). *Basic Korean: A grammar and Workbook*. London, New York: Routledge.
- Yeon J., Brown L. (2011). *Korean: A Comprehensive grammar*. London, New York: Routledge.
- 구본관. (2017). *단어 형성법을 활용한 한국어 어휘 교육 내용 연구 - 유사 접사의 활용을 중심으로*. (논문). 서울대학교, 서울.
- 네이버 블로그 (NAVER blog), URL: <https://m.blog.naver.com>
- 네이버 사전 (NAVER dictionary). URL: <https://dict.naver.com>
- 네이버 파파고 (Papago NAVER). URL: <https://papago.naver.com>
- 김미옥; 정현옥; 설가영, 박연경, 김종인, 성미현. (ред.). (2012). *연세 한국어 읽기 3*. 서울: 연세대학교 출판부.
- 콜린스 사전 (Collins dictionary), URL: <https://www.collinsdictionary.com/ko/>

